

Vårt oppdrag

Å forkynne evangeliet
å gi næring til de nyfrelste
å fullkommengjøre de hellige
& lede de hellige til profetering

I dag regjerer vår Herre over universet og utfører Guds plan, eller *økonomi*. Men før Han før opp til himmelen, ga Han Sine disipler i oppdrag å gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler (Matt. 28:19-20). Å gjøre folkeslagene til disipler krever vår iherdige innsats på hovedsakelig fire områder. Vi arbeider med å forkynne evangeliet, i å gi næring til de nyfrelste, med å fullkommengjøre de hellige, og med å lede de fullkommengjorte hellige til å profetere for oppbyggingen av menigheten. Dette er det oppdraget Gud har pålagt oss å utføre.

Forkynne evangeliet

Det første ansvaret i vårt oppdrag er å forkynne evangeliet. Vi forkynner evangeliet om Jesus Kristus slik at syndere kan bli frelst til å bli Kristi lemmer for oppbyggingen av Hans Kropp. Frelsen som Gud har forberedt er ikke en overfladisk frelse. Guds frelse gjør syndere til lemmer på Kristus. De som tar imot evangeliet blir døpt inn i den ene Kristi Kropp (1 Kor. 12:12-13), og blir selve lemmene Hans. Gud frelser mennesket i en slik grad! Som Kristi Kropps lemmer, må de frelste synderne bli bygd opp til sammen (Ef. 4:16) for å bli Hans korporative uttrykk.

Selv om Gud har et sterkt ønske om at alle mennesker skal bli frelst (1 Tim. 2:4), kan ingen bli frelst uten forkynnelse av evangeliet (Rom. 10:13-15). Gud har betrodd evangeliet til de troende i Kristus (1 Tess. 2:4), og gjennom vår forkynnelse blir mennesker frelst av Ham. Selv om Gud alltid er klar til å frelse, må vi være villige til å forkynne. Å forkynne evangeliet er ingen ubetydelig sak. For å forkynne evangeliet må vi hele tiden kontakte folk, ikke bare noen få dager eller uker, men året rundt, og vi må jevnlig besøke dem til de omvender seg og mottar Guds frelse. Vi må arbeide på dem med tålmodighet og utholdenhet. Vår Herre Jesus hadde Selv stadig kontakt med mennesker og besøkte mange i løpet av de årene Han hadde Sin offentlige tjeneste på jorden (Matt. 9:35; Mark. 6:6; Luk. 13:22); Han sendte også Sine disipler ut for å besøke folk med evangeliet (Luk. 9:1-2; 10:1-9). Etter Herrens himmelfart fulgte de tidlige troende Hans mønster og gikk ut med evangeliet om Jesus Kristus overalt (Apgj. 8:1, 4; 26:19-20). I dag utfører vi det samme oppdraget ved at vi besøker vår slektninger, naboer, venner og kolleger og deler de gode nyhetene om Guds frelse med dem, og vi bærer dette oppdraget til verdens ender (Matt. 28:19-20; Mark. 16:15; Luk. 24:47; Apgj. 1:8). Vårt håp er at alle mennesker skal bli frelst og bli lemmer på Kristus og bli brakt inn i oppbyggingen av Hans Kropp gjennom vår forkynnelse av evangeliet.

Mating av de nyfrelste

De som nylig er blitt frelst trenger, på samme måte som alle levende ting, næring for å kunne vokse i liv. Vi har fått i oppdrag å forkynne evangeliet, men vårt oppdrag omfatter også å gi næring til de som er blitt frelst gjennom oss. Herren Jesus påla Peter å mate Sine lam (Joh. 21:15-17), og Peter tok Herrens pålegg alvorlig, for mange år senere holdt han fremdeles på med å mate Herrens lam gjennom sine brev. I ett brev skrev han, ”Som nyfødte babyer, lengt etter ordets uforfalskede melk for at dere ved det kan vokse til frelse” (1 Pet. 2:2), og han formante de ledende i menighetene om å ”gjete Guds hjord” (1 Pet. 5:2). Paulus brydde seg også om de troende ved å gi dem næring, som han skriver i ett av sine brev: ”Men vi var milde blant dere, på samme måte som en ammende mor har omsorg for sine egne barn” (1 Tess. 2:7). Også vi bærer denne byrden om å nære de troende i dag. Hver nye troende er en åndelig baby som trenger kontinuerlig tilførsel av næring. Gjennom denne tilførsel kan de nye bli holdt i live og kan vokse i liv mot deres fulle frelse.

Det å nære de nye troende bør gjøres jevnlig og fast. For å få dette til, besøker vi de nye troende i deres hjem eller har møter med dem på andre passende sted, uke etter uke. I løpet av disse regelmessige møtene for å ta hånd om de nye, hjelper vi de nye troende til å oppøve deres gjennfødte ånd, lese Bibelen, synge åndelige sanger og be til Herren. Ved hjelp av dette blir de matet med Kristi rikdommer og forsynt med det guddommelige livet slik at de kan vokse åndelig. Det er bare gjennom en slik jevnlig og fast tilførsel av næring at de nye kan holde seg i live og bli sunne i deres kristne liv.

Fullkommengjøring av de hellige

Det tredje punktet i vårt oppdrag er å fullkommengjøre de hellige. Apostelen Paulus taler om dette i sitt brev til Efeserne: ”Og Han Selv gav noen til å være apostler, noen til profeter, noen til

evangelister og noen til hyrder og lærere, for fullkommengjøring av de hellige til tjenestens arbeid, for oppbyggingen av Kristi Kropp” (4:11-12). Gud ønsker at alle de troende skal bli fullkommengjort til tjenestens arbeid, som er oppbyggingen av Kristi Kropp. Det er klart og tydelig av Paulus’ ord at Herren har betrodd dette perfektjonsarbeidet til Sine troende. Altså er dette også en del av vårt oppdrag.

De hellige blir fullkommengjort gjennom gjensidig gjeting, gjensidig omsorg, gjensidig forbønn og gjensidig undervisning i små grupper (Heb. 10:24-25). Dette blir for det meste utført i hjemmene til de hellige, i grupper på mellom ti og femten stykker, uke etter uke. I disse smågruppemøtene, spør brødrene og søstrene spørsmål til hverandre og svarer hverandre i gjensidighet. Det er ikke noe behov for å utpeke bestemte talere eller lærere, siden alle de hellige kan fullkommengjøre andre til en viss grad. Ved å være åpne for det som er nedlagt i hverandre, kan alle de hellige bli fullkommengjort av alle lemmene i disse små gruppene. Paulus taler om denne gjensidige fullkommengjøringen i Efeserne 4:16: ”Ut fra Ham blir hele Kroppen sammenføyd og knyttet sammen gjennom den rike forsyning som hvert ledd har, og gjennom virkningen av det mål som er gitt hver del. Dette skaper vekst for Kroppen til sin egen oppbyggelse i kjærlighet.”

Lede de fullkommengjorte hellige til profetering

Gud har et sterkt ønske om at Kristi Kropp skal bli bygget opp, og ifølge Skriftene oppnås dette i praksis ved hjelp av de helliges profetering i menighetsmøtene. Paulus sier, ”Men den som profeterer, taler for mennesker til oppbyggelse, formaning og trøst...den som profeterer bygger opp menigheten” (1 Kor. 14:3-4). Den type profetering som det tales om her, profeteringen som bygger opp menigheten, er ikke en type forutsigelse, derimot er det en type ”fremsigelse.” Dette er også betydningen i det antikke greske ordet som Paulus bruker. Å profetere på denne måten betyr å tale *for* Gud og å tale *ut* Kristus slik at det kan bli til oppbyggelse for de hellige og slik at menigheten kan bli bygget opp. Dette er en guddommelig tale som kun de troende har privilegiet til å delta i. Apostelen Paulus påla oss alle troende at vi bør ha et inderlig ønske om å kunne profetere (1 Kor. 14:1). Slik profetering fullender oppbyggingen av Kristi Kropp.

For å kunne oppnå skikkelig profetering trenger man de større møtene (1 Kor. 14:23-25). Disse kan enten være møtene i en hel lokal menighet, hvis menigheten er liten, eller et distriktsmøte for en stor menighet. I disse møtene på rundt femti hellige, kan alle profetere en etter en, og alle kan lære og bli oppmuntret (1 Kor. 14:31). Før eller siden bør hver troende komme inn i denne funksjonen med å tale for Gud og tale ut Kristus for oppbyggingen av Kristi Kropp.

Disse fire tingene er vårt oppdrag fra Gud. Vi ønsker å forbli i dette oppdraget inntil Kristus kommer tilbake, og vi venter oppriktig på å se fullendelsen av oppbyggingen av Kristi Kropp, noe som vil lede til Herrens triumferende tilbakekomst. For et privilegium det er å arbeide iherdig med Gud i dette store universelle foretaket!

